

Om förslag på reglering av torskfisket inför 2017 års fiskemöjligheter i Östersjön – Sportfiskarnas synpunkter

Bakgrund

Det västra torskbeståndet i Östersjön är i mycket dåligt skick och beståndet har varit under biologiskt hållbara gränser sedan 2008. Med anledning av EU-förhandlingen om fastställande av nästa års fiskemöjligheter i Östersjön och det faktum att fritidsfiske kommit upp i diskussionen önskar Näringsdepartementet samla in synpunkter i frågan, som ett komplement till samrådsmötet 26/9.

Sportfiskarnas synpunkter

Östersjön är indelad i olika fiskeadministrativa områden, där Öresund skiljer sig markant från resten av Östersjön. Dels genom sin jämförelsevis marina miljö, men främst genom trålförbudet som sedan 1932 gjort att torskbeståndet, och många andra bestånd, uppvisar den starkaste och mest stabila beståndsstatusen längs svenska kusten. Detta samtidigt som torskbestånden i grannhaven Östersjön och Kattegatt under senare år uppvisat nära på katastrofala beståndsnedgångar, där ett kommersiellt överfiske är den huvudsakliga orsaken till beståndsnedgångarna.

Den svenska fångsten från sportfiskare i Öresund, baserad på turbåtsundersökningar, har av Sveriges lantbruksuniversitet (SLU) uppskattats till 215 ton. Fångsterna är alltså i sammanhanget minimala, men innebär en mycket stor ekonomisk uppsving för regionen. I Öresund bidrar över 40 svenska och danska turbåtar med inkomster till den regionala ekonomin genom att året runt guida sportfiskare från ett halvdussin nordeuropeiska länder till fångster av främst torsk, men även sill, rödspätta, kolja, vitling och flera andra arter.

Dessutom samsas sportfisket på ett mycket bra sätt med ett småskaligt, hållbart kustfiske, där torskfångsterna enligt statistik från SLU är i storleksordning 2-3 gånger större än turbåtsfiskets fångster. Utöver inkomster till regionen bidrar sportfisket och det lokala kustfisket till att skapa en levande hamn och kustmiljö, något som kustkommuner alltid värdesätter väldigt högt.

I en undersökning från 2010 konstaterade den svenska forskaren Henrik Svedäng med kollegor att fångsterna per yta från det trålfria Öresund var i storleksordningen 100 gånger så stor som i Kattegatt. Orsaken till denna anmärkningsvärda skillnad i produktivitet ansågs – förutom trålförbudet – bero på förekomsten av lokala subpopulationer. Teorin stärktes genom märkning av fisk samt undersökningar av otoliter. Öresund borde därför endast i mindre omfattning påverkas av det kraftiga överfiske som decimerat bestånden i närliggande havsområden. Man drog slutsatsen att Öresunds torskbestånd var tämligen stationärt och endast hade ett litet utbyte med omgivande havsområden. Några mätbara positiva effekter på beståndssituationen i områdena 22 och 24 bör därför inte kunna påräknas genom att kraftigt reglera fisket i Öresund. Vi påminner också om hur marginell den svenska fångsten av torsk från turbåtsfisket faktiskt är.

Att Öresund rent administrativt räknas till samma fångstområde som det västra torskbeståndet ser Sportfiskarna som ytterst olyckligt, eftersom sportfisket nu riskerar att dras in i kommande reglering. Förbundet motsätter sig inte alls regleringar, tvärtom har vi länge protesterat mot överfisket och hade gärna sett en höjning av minimimåttet, men att reglera ett hållbart sportfiske i ett välmående havsområde som Öresund är ogenomtänkt. Vi vill se en separat förvaltning för SD 23. En stängd säsong kan innebära att flertalet sportfisketurismentreprenörer försätts i konkurs, helt i onödan. En separat förvaltning ligger dessutom i linje med en av den gemensamma fiskeripolitikens grundtankar, nämligen en ökad regionalisering.

Våra sportfiskare har tyvärr blivit vana vid effekterna av dålig förvaltning. En blick norrut mot Kattegatt och Skagerrak påminner om att de svenska och

européiska kusterna på många håll mer eller mindre ödelagts genom decennier av politisk ovilja, dålig förvaltning och kommersiellt överfiske. I detta fall känner vi en särskilt stor frustration då Öresund är det sista området vi har kunnat fiska i med bibehållna fiskbestånd. En hård förreglering av torskfisket i Öresund skulle vara ett definitivt dråpslag och innebära svåra konsekvenser för turboatnäringen och sportfisket.

Vi vill också nämna att Sportfiskarna har fört diskussioner med SLU Aqua om att hjälpa till med insamling av fångstdata från Öresund. Förbundet har sedan flera år en mobiltelefon-app med fungerande teknisk plattform för detta. Sedan tidigare är bland annat SLU Aqua, Havs- och vattenmyndigheten och Jordbruksverket med i referensgruppen för projektet, som använts mycket till fångstdatainsamling från nationella vatten med fritt handredskapsfiske.

Sportfiskarna anser att:

- Öresund måste förvaltas separat, skilt från SD 22 och SD 24. Området har helt unika förutsättningar med starka fiskbestånd och opåverkade bottenar som sammantaget genererar stora inkomster till regionen.
- En stängning av torskfisket i Öresund i en period under vintern är helt oacceptabelt med hänsyn till den lokala sportfisketurismens framtid, men också med hänsyn till den tveksamma effekt som detta skulle ha på återuppbyggnaden av det västra torskbeståndet i Östersjön.
- En för lågt satt bag limit skulle vara skadlig för turboatnäringen och skulle kunna innebära incitament för en utkastproblematik, vilket till varje pris måste undvikas.
- Ett ökat minimimått till 45 cm för både Östersjön och Öresund skulle innebära att mer torsk tillåts reproducera sig.

För Sportfiskarna,

Anders Karlsson, generalsekreterare, 040-685 87 31

Markus Lundgren, fiskevårdschef, 08-410 80 627

Glenn Douglas, projektledare, 070-570 22 89